Finiş strîns în turneul internaţional feminin de şah

BRAŞOV, 23 (prin telefon). Rundele a 8-a şi a 9-a ale turneului internaţional feminin de şah au produs serioase modificări în partea superioară a clasamentului. Elisabeta Polihroniade, care conducea cu un avans de 1 punct, nu a reuşit decît o remiză în două partide, în timp ce Margareta Teodorescu, obţinînd 2 puncte, a trecut pe primul loc. Un salt impresionant a realizat, de asemenea, Belaveneţ, angajată şi ea acum în luptă pentru primul loc.

Răsturnările de situaţii au continuat în runda a 10-a, cînd Teodorescu a pierdut la Keller, iar Polihroniade a cîştigat la Veröczi, revenind pe primul loc în clasament.

Iată rezultatele:

Runda a 8-a: Malypetrova—Trojanska 1—0, Baumstarck—Teodorescu 0—1, Reicher—Belaveneţ 0—1, Keller—Veröczi 1—0, Jianu—Jurcinska ½—½, Polihroniade—Wreeken ½—½.

Runda a 9-a: Wreeken—Malypetrova ½—½, Jurcinska—Polihroniade 1—0, Veröczi—Jianu ½—½, Belaveneţ—Keller 1—0, Teodorescu—Reicher 1—0, Trojanska—Baumstarck 0—1.

Runda a 10-a: Keller—Teodorescu 1—0, Polihroniade—Veröczi 1—0, Malypetrova — Baumstarck ½—½, Jianu — Belaveneţ ½—½, Wreeken—Jurcinska 1—0, Reicher—Trojanska 0—1.

Iată clasamentul înaintea ultimei runde: Polihroniade 7 p, Teodorescu, Belaveneţ şi Keller 6½ p, Jurcinska şi Malypetrova 5½ p, Wreeken 5 p, Veröczi şi Jianu 4½ p, Baumstarck 3½ p, Reicher şi Trojanska 2½ p.

Într-un moment de răgaz, am solicitat lui SERGIU SAMARIAN, antrenorul lotului feminin de şah al României, părerea despre turneu. Iată ce ne-a declarat:

„În primul concurs internaţional feminin de şah organizat de către F.R.Ş. sînt în curs de disputare ultimele runde. Pe măsura apropierii finişului, intensitatea întrecerii sportive în această competiţie deosebit de interesantă este în continuă creştere. Mă bucură că turneul internaţional feminin al României îşi începe tradiţia printr-un concurs deosebit de puternic. Valoarea ridicată a participantelor ne-a prilejuit să asistăm nu numai la o luptă deosebit de strînsă ci şi la partide frumoase, interesante, disputate cu maximum de ardoare.

Trebuie să menţionez ca pozitiv nivelul jocului prestat de şahistele noastre, situat — cum ne aşteptam de altfel — pe o treaptă cel puţin egală cu acela al invitatelor străine. Şi nu mă refer numai la maestrele internaţionale Margareta Teodorescu şi Elisabeta Polihroniade, aflate nemijlocit în cursa pentru primul loc, ci şi la Eleonora Jianu, Gertrude Baumstarck şi Rodica Reicher care, deşi ocupă locuri mai modeste în clasament, au furnizat cîteva partide valoroase.

Iată acum părerea arbitrului principal al turneului, C. POPESCU:

„La valoarea competiţiei au contribuit, fără îndoială, excelentele condiţii organizatorice asigurate de braşoveni. Subscriu la părerea că F.R.Ş. a păşit cu dreptul în organizarea turneelor internaţionale feminine ale ţării noastre. Concursul putea fi şi mai puternic, dacă nu lipseau Alexandra Nicolau şi Elisabeta Perevoznic, care se pregătesc pentru participarea la turneul candidatelor, ca şi iugoslava Stadler, îmbolnăvită cu puţin înaintea începerii turneului".

Cea mai tînără participantă la concurs, şahista ungară SUZANA VERÖCZI (18 ani), ne spune:

„M-am simţit excelent aici, la Braşov. Turneul este deosebit de puternic, unul dintre cele mai tari la care am participat. Aş vrea să remarc în mod cu totul deosebit sportivitatea deplină a romîncelor care în partidele directe dintre ele luptă cu o deosebită ardoare pentru fiecare punct, pentru fiecare jumătate de punct".

Reprezentanta Uniunii Sovietice, LUDMILA BELAVENEŢ, ne spunea:

„Braşovul reprezintă pentru mine primul concurs internaţional peste hotare şi al doilea din activitatea mea şahistă. Trebuie înainte de toate să-i felicit pe organizatori. Oraşul de la poalele Tîmpei, cum îi spuneţi dv., m-a încîntat, pur şi simplu. Am, însă, un singur regret: acela de a nu fi putut s-o întîlnesc pe Alexandra Nicolau. Dar, absenţa ei este pe deplin motivată. O aşteaptă o întrecere deosebit de grea. Îi urez din toată inima succes".

Astăzi se joacă ultima rundă cu partida derbi Polihroniade—Belaveneţ.

C. GRUIA — coresp. principal

Sportului călare românesc – vechea strălucire!

Printre sporturile cu o frumoasă tradiţie la noi, statornicită în baza unor trecute succese răsunătoare, se situează şi călăria. Aş spune, alături de box, bob, aviaţie sportivă.

Dar în timp ce boxul, de pildă, prin victoriile obţinute la ultimele Olimpiade şi la recentele campionate europene, s-a înscris pe linia tradiţională binecunoscută, iar bobul a părăsit şi el o lungă şi nedorită... pauză (echipajul nostru de patru persoane este campion european, iar cel de două persoane vicecampion al continentului), călăria de obstacole nu a reuşit pînă acum să reediteze sau măcar să se apropie de performanţele din trecut. Şi astfel, a pălit strălucirea acelei prime MEDALII OLIMPICE ROMÂNEŞTI cucerită în 1936, colbul a acoperit cele CINCI CUPE DE NAŢIUNI, iar marele public a uitat desigur PATRU VICTORII EUROPENE la săritura în înălţime şi alte VREO 600 DE PREMII INTERNAŢIONALE obţinute într-o perioadă relativ scurtă, între anii 1935—1940.

Aceasta este TRADIŢIA de care vorbeam şi poate că nu aş fi amintit-o dacă nu mi-ar fi atras atenţia o reflecţie a remarcabilului poet şi om de cultură, Al. Philippide: „Cred că înnoirile se pot face mai bine numai atunci cînd se cunoaşte bine ceea ce a fost în trecut".

Privind retrospectiv, constatăm că UCFS a făcut destule eforturi pentru a pune pe picioare acest sport olimpic, înlesnind participarea călăreţilor români la J.O. din 1952, 1956 şi 1960, precum şi la numeroase turnee internaţionale anuale. Cel mai apreciat rezultat a fost, desigur, locul 5 în „Cupa Naţiunilor" ocupat la Olimpiada de la Roma, din 1960, la care se pot adăuga o seamă de premii individuale cîştigate, însă, în majoritate, de un singur călăreţ (V. Pinciu), care a reuşit într-o măsură să ni se facă simţită prezenţa pe terenurile hipice din Europa.

Ne amintim că după Olimpiada din 1960 se punea problema că cei patru ani pînă la Tokio sînt suficienţi pentru a obţine o creştere valorică a călăriei de obstacole. Au trecut cei patru ani şi, după 1964, au mai trecut încă trei dar, în loc de progrese, constatăm paşi înapoi.

În schimb, în proba olimpică pe echipe, „Cupa Naţiunilor", în afara unui loc I în compania călăreţilor turci, bulgari şi iugoslavi în 1965, la Istanbul, nu s-a mai petrecut nimic de seamă.

Slaba comportare a reprezentanţilor noştri din toamna anului trecut în turneul din Turcia — unde au fost învinşi de călăreţii bulgari şi turci în 7 din cele 8 probe disputate — trebuia să fie semnalul de alarmă pentru stăvilirea regresului evident al acestei ramuri a sportului hipic. Dar, cu toate bunele intenţii ale federaţiei de a se restructura lotul reprezentativ, ajuns la un plafon pe care de ani de zile nu a reuşit să-l depăşească, s-a continuat să se meargă pe aceleaşi drumuri bătute, cu aceiaşi oameni, prea puţin receptivi la sugestiile ce se făceau, cuprinşi de vraja automulţumirii, gata oricînd să catifeleze insuccesele.

PUNCTE DE VEDERE

Rezultatele recentului turneu de 30 de zile în Polonia, R.D.G. şi R.F.G. au scos la iveală în mod evident posibilităţile reduse ale formaţiei noastre în competiţiile de nivel mai ridicat. Astfel, în cele 4 concursuri succesive de la Poznan (cu 3 naţiuni participante), de la Olsztyn (9 naţiuni), Leipzig (7 naţiuni) şi Aachen (16 naţiuni), în circa 35 de probe disputate, s-au executat de către călăreţii noştri nu mai puţin de 60 de parcursuri (le-am scăzut pe cele ale lui Pinciu, de la Leipzig, şi Bărbuceanu, de la Aachen, cînd au fost vremelnic accidentaţi). Ei bine, în aceste aproximativ 60 de parcursuri, călăreţii noştri au luat un loc I la Poznan, într-o echipă combinată cu doi polonezi, un loc I la Leipzig, la proba de deschidere, şi un loc I, la Aachen, în ultima probă a concursului, denumită „proba de consolare", deschisă celor neclasaţi în primele 5 locuri la celelalte probe. Se pot adăuga la acestea, cele 14 locuri de la 2—20 (5 la Poznan, 2 la Olsztyn, 7 la Aachen şi nici unul la Leipzig). Bilanţul acestui lung turneu vine în contrazicere cu tot ceea ce se face pentru acest sport destul de costisitor, dacă ţinem seama de efectivele de cai şi de toate problemele legate de întreţinerea lor — antrenori, medici, echipamente, furaje, personal auxiliar etc. Era, cred, mai bine ca, în condiţiile lotului redus, să se renunţe la participarea în concursurile de la Leipzig şi Aachen, a căror dificultate tehnică depăşea posibilităţile noastre actuale.

Să nu se mai tolereze un asemenea climat care primejduieşte serios viitorul acestui sport? Socotim că ar trebui luat în considerare faptul că programul J.O. acordă 18 medalii olimpice individuale şi pe echipe, la cele 3 ramuri de călărie (obstacole, dresaj, probă completă) şi că astfel călăria se numără printre sporturile cu o mare pondere olimpică. Cu toate acestea, din cauza lipsei de valoare, iar pe de altă parte datorită marilor distanţe şi a dificultăţilor de transport, călăreţii noştri au absentat la J.O. de la Tokio şi nu vor fi prezenţi, fireşte, nici în Mexic.

Ar fi de dorit ca Federaţia de călărie să ia măsuri ca în cei 5 ani pînă la J.O. din 1972, de la München, să se asigure călăreţilor noştri, o asemenea pregătire, încît la această Olimpiadă ei să-şi poată face o reintrare victorioasă. Cei 5 ani pînă în 1972 reprezintă o limită posibilă pentru pregătirea şi experimentarea acelor sportivi care, prin talentul şi munca lor, vor merita să reprezinte călăria în concursuri internaţionale şi la Olimpiadă. Să nu uităm că dispunem de numeroşi tineri talentaţi, capabili de progrese mari la obstacole ca: Dan Mihăilescu (Petrolul), D. Velea şi A. Donescu (Steaua), H. Müller şi M. Bozan (Sibiu), E. Ionescu (Dinamo), M. Silea (Ştiinţa) şi alţii.

Ca şi pînă acum, sprijinul generos al Consiliului Superior al Agriculturii este absolut necesar — şi nu ne îndoim că-l vom primi — deoarece fără cai bine dotaţi nu se poate vorbi despre un viitor al călăriei. Actualul efectiv de cai cu experienţă va trebui împrospătat cît mai repede, pentru că mulţi din cei existenţi au început să îmbătrînească şi nu vor rezita pînă în 1972.

Cu o activitate internă mai bogată, lichidîndu-se timpul pierdut — de obicei în perioada octombrie — mai (cînd activitatea competiţională se sistează) — revizuind regulamentul de disputare a campionatelor, pentru asigurarea unor întreceri sportive mai echitabile, încurajînd tineretul şi juniorii, împiedicîndu-se racolarea cailor de la tineretul de perspectivă de către maeştrii sportului şi asigurîndu-se un calendar internaţional mai bogat pentru tineret şi juniori, sîntem convinşi că sportul călare românesc îşi va redobîndi vechea strălucire!

FELIX ŢOPESCU
fost membru al echipei olimpice a României

Echipele României victorioase în Balcaniada de tenis

(Urmare din pag. 1)

incontestabil superior. Privindu-l în partida de ieri, ne-am dat seama că victoria sa cu 6-4, 6-3, 6-2, asupra australianului Newcombe, la Roland Garros, nu a fost o întîmplare. Pilici este un jucător de clasă, un cunoscător perfect al tenisului modern.

Campionul nostru şi-a încercat şansa, cu destulă convingere, la începutul fiecărui set. În special în cel de al doilea, el părea să fi restabilit un echilibru cu adversarul din faţă. Dar, de la primul ghem pierdut la serviciu, posibilităţile lui Ţiriac de a rezista iugoslavului se micşorau vizibil. El s-a înclinat în faţa unui învingător merituos care a primit numeroase aplauze din partea publicului.

În momentul cînd lua sfîrşit partida Ţiriac-Pilici, încă nu se decisese învingătorul în confruntarea dintre tinerele rachete ale celor două reprezentative, Ilie Năstase şi Zerko Franulovici. Jucătorul nostru nr. 2 părea să se distanţeze la începutul partidei. Franulovici, un jucător cu posibilităţi tehnice remarcabile, a aruncat însă în luptă toate resursele şi iată-l egalînd (4-4) şi apoi luînd avans contra serviciului (4-5). Au urmat prelungiri, disputate cu multă ardoare. Abia la 10-9, Năstase reuşeşte să ia un ghem la primire şi să-şi adjudece primul set. Al doilea îi revine mai uşor, pentru ca apoi — în al treilea set — Năstase să rateze de puţin decizia.

După pauză, tînărul tenisman român luptă cu toată însufleţirea de care este capabil. Schimburi de mingi excepţionale se succed dînd cîştig de cauză cînd unuia, cînd celuilalt. Dar Ilie Năstase este evident mai bun, mai hotărît. El se distanţează la 4-1, apoi respinge încercările lui Franulovici de a se apropia şi termină învingător. Scor: Năstase—Franulovici 11-9, 6-2, 5-7, 6-3. Egalitate pe tabela întîlnirii dintre tenismanii români şi iugoslavi: 1-1.

Decizia în meci şi în întreaga competiţie a hotărît-o partida de dublu, disputată la un înalt nivel tehnic şi spectacular. Confirmînd valoarea lor cunoscută, Ţiriac şi Năstase au reuşit să învingă rezistenţa redutabililor Pilici şi Franulovici, la capătul unui meci care a entuziasmat pe spectatori: 6-2, 7-5, 6-3. Victorie în meciul decisiv al Balcaniadei: ROMÂNIA — IUGOSLAVIA 2-1!

Cu multă ardoare a fost disputat şi locul trei în clasament, la care concurau echipele Greciei şi Bulgariei. Au cîştigat sportivii greci, cu scorul de 2-1 (Kalogheropoulos — Ranghelov 6-4, 6-4, 6-4; Gavrilidis — Tolov 5-7, 1-6, 8-6; Kalogheropoulos, Gavrilidis—Tolov, Ghenov 6-1, 6-3, 6-4.

MECIURILE DE SÎMBĂTĂ

Sîmbătă, în penultima zi a competiţiei balcanice masculine, cele două echipe fruntaşe ale clasamentului şi-au făcut o bună „încălzire" înaintea jocurilor decisive.

Echipa României a întrecut cu uşurinţă pe cea a Turciei: 3-0 (Ţiriac—Atas 6-3, 6-2, 6-2; Năstase — Gursoy 6-1, 6-3, 6-1; Ţiriac, Năstase — Atas, Gursoy 6-1, 6-3, 6-4). În acelaşi timp, Iugoslavia a dispus de Bulgaria tot cu 3-0 (Pilici—Tolov 6-1, 7-5, 6-2; Franulovici — Ghenov 6-0, 6-4, 6-1; Pilici, Franulovici — Tolov, Ghenov 6-1, 6-3, 6-1).

Clasamentul definitiv al celei de a VIII-a ediţii a Balcaniadei de tenis: 1. România 4 victorii; 2. Iugoslavia 3 v; 3. Grecia 2 v; 4. Bulgaria 1 v; 5. Turcia 0 v.

VICTORIE ROMÂNEASCĂ ŞI ÎN ÎNTRECEREA FEMININĂ

În ultima lor apariţie la acest turneu, jucătoarele noastre s-au arătat la înălţime. În faţa echipierelor Bulagriei, cîştigătoarele de anul trecut, de la Zagreb, tenismanele reprezentativei României au jucat cu mult aplomb, nelăsînd nici un dubiu asupra victoriei. La capătul primelor două simpluri, romîncele îşi asiguraseră victoria, conducînd cu 2-0. În rezultatul final: România — Bulgaria 2-1.

Întîlnirea campioanelor celor două ţări, Eleonora Dumitrescu şi Vera Ceakîrova, a arătat de la început superioritatea romîncei, foarte sigură de pe linia de fund, dar şi cu incursiuni curajoase la fileu. Ea şi-a adjudecat primul set cu uşurinţă, ca apoi — în cel de al doilea — să trebuiască să lupte pentru egalare în faţa unei adversare în revenire (4-5, setbal). Pînă la urmă, dîrzenia campioanei noastre şi-a spus cuvîntul. Eleonora Dumitrescu cîştigă cu 6-2, 7-5.

Pentru prima oară în acest turneu, a doua jucătoare a noastră, Iudit Dibar, s-a aflat în dificultate, în faţa Liubei Radkova. Surprinsă de mingile scurte şi „loburile" jucătoarei bulgare, ea a cedat primul set. Apoi, însă, jucînd mai bine tactic şi atacînd în momentele decisive, Dibar s-a distanţat relativ uşor, cîştigînd cu 3-6, 6-3, 6-2.

Jucătoarele bulgare au redus scorul în întîlnirea de dublu, în care perechea noastră a evoluat cu mult sub posibilităţi: Iudit Dibar, Julieta Namian Boboc — Liuba Radkova, Vera Ceakîrova, 3-6, 1-6.

Iată acum şi rezultatul celeilalte confruntări feminine din ultima zi a întrecerii, decisă de meciul de dublu: Grecia — Iugoslavia (Irena Skulj—Carole Kalogheropoulos 6-2, 3-6, 6-4; Tatiana Kokeza — Xantepe Vasiliadou 6-2, 1-6, 8-6; Kalogheropoulos, Vasiliadou — Skulj, Gencic 6-4, 6-2).

Cu aceste ultime rezultate, tabelul celei de a doua ediţii (experimentale) a Balcaniadei feminine de tenis este complet. Iată clasamentul: 1. România 3 victorii; 2. Bulgaria 2 v; 3. Grecia 1 v; Iugoslavia 0 v.

★

După terminarea jocurilor, pe terenul central al parcului sportiv Progresul a avut loc festivitatea de premiere. Cele două trofee balcanice şi medaliile de aur revin reprezentativelor masculină şi feminină ale României. Echipele clasate pe locurile doi şi trei au fost răsplătite cu medalii de argint şi bronz.

„Regata internaţională Holstrebo"

(Urmare din pag. 1)

3. Hansen (Danemarca); 4. Stetsenco (Uniunea Sovietică); *K 1—500 m (F):* 1. Bröller (R.F. a Germaniei) 2:20,7;... 5. Viorica Dumitru (România) 2:22,7; *C 1—1000 m:* 1. A. Igorov (ROMÂNIA) 4:47,7; 2. Piniaev (Uniunea Sovietică) 4:48,0; 3. Martinov (Uniunea Sovietică) 4:52,8; *K 2—500 m:* 1. Nicoară — Ivanov (ROMÂNIA); 2. Büker — Sander (R.F. a Germaniei); 3. Knudsen—Jernsen (Danemarca); *C 2—1000 m:* 1. Galkov—Zamotin (Uniunea Sovietică) 4:27,8; 2. Dribas—Kaleahin (Uniunea Sovietică) 4:30,5; 3. Calabiciov—Covaliov (România) 4:30,9; 4. Maxim — Simionov (România) 4:33,6; *K 2—1000 m:* 1. Vernescu—Sciotnic (ROMÂNIA) 3:49,2; 2. Riedrig—Ebeling (R. D. Germană) 3:51,0; 3. Schaporenko—Stetsenco (Uniunea Sovietică) 3:52,4; *K 4—1000 m:* 1. Uniunea Sovietică; 2. R. D. Germană; 3. România (Nicoară, H. Ivanov, D. Ivanov, N. Terente); *K 1—4×500 m:* 1. Uniunea Sovietică; 2. România (Conţolenco, Ţurcaş, Sciotnic, Vernescu); 3. R.F. a Germaniei; *K 2—500 m (F):* 1. Viorica Dumitru — Valentina Serghei (ROMÂNIA) 2:02,0; 2. Esser — Bröller (R.F. a Germaniei) 2,02,9; 3. Kalkova—Mistskina (Uniunea Sovietică) 2:06,2; 4. Ulze — Kobuss (R. D. Germană) 2:06,4; *K 2—10 000 m:* 1. Knudsen — Jernsen (Danemarca); 2. H. Ivanov—Conţolenco (România); 3. Calenic—Artimov (România); *K 1—1000 m:* 1. Schaporenco (Uniunea Sovietică) 4: 08,9; 2. Lange (R. D. Germană) 4:09,2; 3. Güsse (R.F.a Germaniei) 4:11,2; *K 1—10 000 m:* 1. Kostenko (Uniunea Sovietică); 2. Hansen (Danemarca); *C 2—10 000 m:* 1. Dribas—Kaleahin (Uniunea Sovietică); 2. Maxim—Simionov (România); *C 1—10 000 m:* 1. I. Macarenco (ROMÂNIA); A. Igorov (România); 3. Martinov (Uniunea Sovietică).

După cum se vede, victoriile în cele 14 probe ale regatei (nu s-au disputat întrecerile de caiac patru — fond şi caiac patru — 500 m fete) au fost astfel împărţite: ROMÂNIA şi UNIUNEA SOVIETICĂ — cîte 6, DANEMARCA şi R.F. a GERMANIEI — cîte una.